

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. Pn-887/2025-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda, Nives Šimunović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Kombinat produkcija d.o.o. za proizvodnju i usluge, OIB: 00757674752, Zagreb, Ilica 89, zastupanog po punomoćnici Zrinki Bojanić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Nacional News Corporation d.o.o. za izdavaštvo, OIB: 76663423558 Zagreb, Maksimirska 120, zastupanog po punomoćnici Ivani Stigleitner Gotovac, odvjetnici u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene dana 03. lipnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Zrinke Bojanić, odvjetnice, te zamjenice punomoćnika tuženika Lucije Lasić, odvjetničke vježbenice, dana 03. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Nacional News Corporation d.o.o. za izdavaštvo, OIB: 76663423558 Zagreb, Maksimirska 120, isplatiti tužitelju Kombinat produkcija d.o.o. za proizvodnju i usluge, OIB: 00757674752, Zagreb, Ilica 89, iznos od 3.000,00 Eura, sa zateznim kamatama tekućim od dana 08. lipnja 2021. godine do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022.g. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3% poena, od 01. siječnja 2023.g. do 29. prosinca 2023.g. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023.g. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu u iznosu od 3.640,10 Eura, te u dijelu zatraženih zateznih kamata za razdoblje od 04. svibnja 2021.g. do 07. lipnja 2021.g., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je na naslovnici tiskanog izdanja tjednika "Nacional" dana 04. svibnja 2021.g. objavljen naslov: "Obiteljski kombinat Goran Milić, otac glasnogovornika Plenkovićeve vlade, u sukobu interesa ubire milijune s HRT-a preko kombinat produkcije", te na str. 40 – 43 tekst pod naslovom "Obiteljski kombinat na Prisavlju: Otac glasnogovornika Vlade ubire milijune od HRT-a". Navodi se da je autor članka Zrinka Vrabec – Mojzeš i da je isti članak objavljen i u web izdanju dana 09. svibnja 2021.g. Tužitelj navodi da su, osim naslova, neistiniti i slijedeći navodi: da je na sjednici Programskog vijeća stavio u središte interesa sukob interesa zbog angažmana tužitelja, da je tužitelj dobio šest izravnih poziva od ukupno 38 upućenih, da je za dokumentarnu seriju "What s up America" plaćeno 227.802 kune po epizodi, odnosno 1.389.000 za cijeli projekt, da je tužitelj u sukobu interesa i zato jer je taj projekt režirala i koscenaristički potpisala Sara Hribar, kći bivšeg ravnatelja HAVC-a Hrvoja Hribara, dok je njena majka Tanja Kirhmajer bila članica komisija koja je razmatrala prijavu serijala na javni poziv, da u izravni pozivi problematični, da bode oči da Goran Milić tako često dobiva projekte na natječajima, da je pitanje je li trebalo revidirati troškove snimanja i realizacije tog projekta radi otkazanih putovanja usred pandemije, da zaposlenici unutar HRT-a ne znaju imena ljudi u sastavu povjerenstva. Tužitelj navodi da je neistinitim navodima i konstrukcijama spornog teksta, tužitelju nanesena velika i nepopravljiva šteta, te da je autorica članka zlonamjerno i uvredljivo i iznijela čitav niz neistinitih i poluistinitih informacija kojima tužitelja portretira kao oruđe za izvlačenje novca za gosp. Gorana Milića i to novca koji je plod namještanja od strane njegove supruge i sina. Na taj način je počinjena tužitelju nemjerljiva šteta teškom i trajnom povredom prava na ugled – profesionalnu čast i dostojanstvo, te pravo na dobar glas, u smislu čl. 35. Ustava RH, čl. 7. Zakona o medijima i čl.19 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18). Tužitelj navodi da je tražio ispravak informacija, ali da tuženik ispravak nije nikada objavio. Tužitelj navodi da su predmetni članci naišli na veliki interes javnosti, da ih je javnost uzela kao dokazane, a na članak se osvrnuo čak i predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović, navodeći da je HRT postao obiteljsko politički kombinat, čime je izravno prozvao tužitelja. Tužitelj naglašava da autorica niti bilo koji drugi zaposlenik tuženika nije kontaktirao nikoga iz tvrtke tužitelja, kako bi provjerili neku od niza neistinitih informacija.

2. Tužitelj traži donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da isplati tužitelju s osnova naknade neimovinske štete iznos od 6.636,14 eura, sa zateznim kamatama tekućim od dana 05. svibnja 2021.g. do isplate. Da trajno ukloni članak objavljen 09. svibnju 2021.g. u web izdanju i da naknadi tužitelju parnične troškove, sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbeni zahtjev u njegovoj osnovi i visini. Navodi da je nesporno da je objavljen predmetni članak i da je tuženik nakladnik tjednika "Nacional", kao i činjenica da je tužitelj podnio zahtjev za objavu ispravka informacija, na koji zahtjev je tuženik odgovorio dopisom – obavijesti od dana 25. svibnja 2021.g. Tuženik navodi da tužiteljev zahtjev za objavu ispravka nije udovoljavao uvjetima i pretpostavkama propisanim odredbama Zakona o medijima jer je bio nerazmjerno duži od informacije u kojoj su navodi radi kojih se ispravak traži odnosno od dijela informacije na koje se neposredno odnosi, radi čega je glavni

urednik Berislav Jelinić opravdano odbio tužitelj zahtjev. Tuženik navodi da predmetni članak problematizira poslovanje Hrvatske radi televizije i s tim u vezi trošenje javnog novca i postupak dodjele financijskih sredstava za projekte, kroz javne natječaje, odnosno kroz izravne javne pozive. Tvrdi da postoji opravdani interes javnosti za objavom članka i da se kritički propituje postojanje eventualnog sukoba interesa, koji se ogleda u tome da je supruga Gorana Milića, urednica na HRT-u, a sin je glasnogovornik Vlade RH što su općepoznate činjenice. Tuženik navodi da se citirane informacije ni na koji način ne mogu dovesti u vezu s tužiteljem, a kamoli s postojanjem kakve štete. Tuženik navodi da tužitelj nije dokazao da mu je nastala šteta, niti u čemu se sastoji povreda, te naglašava da svako ograničenje slobode izražavanja mora biti razmjerno legitimnom cilju. Tuženik tvrdi da tužitelj ničim ne dokazuje da u ovom slučaju postoji potreba za ograničavanjem slobode izražavanja niti koji bi to legitimni cilj bio radi kojeg bi trebalo ograničiti slobodu izražavanja i dosuditi traženi iznos naknade štete. Navodi da sloboda izražavanja može biti ograničena samo ako je to nužno u demokratskom društvu, pri čemu se provodi test nužnosti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i naknaditi tuženiku parnični trošak s pripadajućim zateznim kamatama.

4. Presudom ovog suda od dana 28. ožujka 2024.g. dosuđena je tužitelju naknada štete u iznosu od 6.640,10 eura, sa zateznim kamatama tekućim od 04.05.2021.g. do isplate, naloženo je trajno uklanjanje članka s web stranice i naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak sa zateznim kamatama.

5. Protiv prvostupanjske presude tuženik je podnio pravodobnu žalbu (list 632-643 spisa) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

6. Odlučujući o žalbi tuženika, Županijski sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj Gž-5772/2024-2 od 08. travnja 2025.g. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio ovome sudu na ponovno suđenje, pred drugim sucem pojedincem. U obrazloženju se navodi, između ostalog, da će sud provesti test razmjernosti primjenom već ustaljenih kriterija tog testa i tako ukloniti nedostatke te donijeti novu zakonitu odluku.

7. Tijekom cjelokupnog postupka provedeni su dokazi pregledom spornog članka, zahtjeva za ispravak objavljenih informacija, saslušanjem svjedoka Zrinke Vrabec Mojzeš, Nikole Bekete, Gorana Milića, Sandre Basso, Berislava Jelinića, saslušanjem Vesne Banović kao zakonske zastupnice tužitelja

8. Nakon provedenih dokaza i ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud nalazi da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

9. U ovoj pravnoj stvari nije sporno da je tuženik nakladnik tjednika "Nacional" i da je dana 04. svibnja 2021.g. u tiskanom izdanju objavio članak "Obiteljski "Kombinat" na Prisavlju: otac glasnogovornika Plenkovićeve vlade u sukobu interesa ubire milijune s HRT-a preko Kombinat produkcije", dok je dana 09. svibnja 2021.g. isti članak objavljen i u internetskom izdanju na stranici.

10. Nije sporno da je tužitelj zatražio ispravak objavljene informacije i da je glavni urednik tuženika odgovorio dopisom dana 25. svibnja 2021.g. kojim je odbio zahtjev tužitelja navodeći da ne udovoljava uvjetima i pretpostavkama propisanim Zakonom o medijima, odnosno da je nerazmjerno duži od informacije u kojoj su navodi radi kojih se traži ispravak odnosno od dijela informacije na koju se neposredno odnosi.

11. Sporno je pitanje je li tužitelj kao pravna osoba pretrpio neimovinsku štetu, a ukoliko jest, postoji li odgovornost tuženika za naknadu štete ili su pak ispunjene pretpostavke za eksculpaciju nakladnika, propisane Zakonom o medijima.

12. Radi utvrđivanja spornih činjenica, provedeni su naprijed navedeni dokazi.

13. Pregledom spornog članka utvrđeno je, u bitnome, da se tužitelj spominje kao produkcijska kuća preko koje Goran Milić ubire milijune, da se tužitelj nalazi u višestrukom sukobu interesa, da je tužitelj bio u središtu pozornosti na sjednici programskog vijeća radi sukoba interesa u vezi emisije "What's up America"

14. Pregledom zahtjeva za ispravak informacije utvrđeno je da je dana 10. svibnja 2021.g. tužitelj tražio od glavnog urednika ispravak netočnih informacija

15. Pregledan je odgovor glavnog urednika tuženika, tj. Obavijest u kojem glavni urednik navodi da je traženi ispravak nerazmjerno duži od informacije u kojoj su navodi radi kojih se ispravak traži.

16. Iz iskaza svjedokinje Zrinke Vrabec Mojseš proizlazi da nije kontaktirala aktere članka, Sandru Basso niti Gorana Milića. Izjavila je da nije pogledala sjednicu programskog vijeća, već dokument o toj sjednici, te je navela da na sjednici vijeća nije spomenut Goran Milić niti serija What's up America. Svjedokinja je navela da postoji sukob interesa između Ane Milić i tužitelja i Gorana Milića te obrazlaže da je Ana Milić zaposlena na HRT-u bez kvalifikacija, nakon što je došla iz BiH-a, a da Goran Milić kao njezin suprug dobiva sve priloge i to vanjsku produkciju, dok je istovremeno i otac glasnogovornika Vlade. Naglašava da postoje mnogi mladi ljudi koji bi radili bolje od njega. Navela je da nije pisala o Sanji Hribar, odnosno da je u tom dijelu, uredništvo preuredilo njezin tekst. Naglasila je da je Goran Milić politički podoban, a sam projekt je rađen u vrijeme pandemije Covid19 i kao takav je netransparentan. Izjavila je da je tema članka netransparentno trošenje javnog novca i direktiva o trošenju 11 do 15% troškova na tzv. nezavisnu produkciju. Objašnjava da se uvijek radi o istim "nezavisnim" producentским kućama koje uvijek rade za HRT, a tužitelj je samo jedna od takvih producentских kuća, pa se na taj način onemogućuje ostalim producentima sudjelovati u tome. Navela je da su njezini izvori informacija bili dokumenti sa sjednice programskog vijeća HRT-a, upiti koje je poslala upravi HRT-a, Baketi, Matuli i ostalim zaposlenicima HRT-a koji ne mogu javno nastupiti zbog moguće odmazde.

17. Svjedok Goran Milić je izjavio da je do suradnje s tužiteljem došlo u siječnju ili veljači 2020. godine. Naveo je da je ranije radio reportažu o Cubi i da urednik dokumentarnog programa nije bio zadovoljan produkcijom, jer da producent iz Artesa nema adekvatnu opremu ni iskustvo te mu je preporučio da nađe drugog producenta. Naveo je da je tada počeo tražiti producente gledajući popis s obzirom da je 2011. godine bio otišao iz Hrvatske radi mirovine i nije poznavao lokalnu produkcijsku ponudu. Naveo je da je gledao emisiju o konjima koja se prikazivala na HRT-u i koja je imala odličnu fotografiju, sliku kamere i vrhunsku montažu, a radilo se o produkciji tužitelja te je tako stupio u kontakt sa Sandrom Basso koja ima dugogodišnje iskustvo u radu, odlično poznaje engleski jezik i ima iskustvo rada u Americi, kao filmski i televizijski producent, pa je smatrao da je radi toga idealna da bude producent serijala o Americi. Osim toga, naveo je da je Sandra poznavala i proceduru ispunjavanja pitanja za natječaj, a radilo se o složenoj proceduri. Svjedok je izjavio da prije toga nije nikada čuo za osobe iz tvrtke tužitelja. Naveo je da njegova žena ni na koji način bila involvirana oko dobivanja projekta, a naglašava da smatra, ako bi njegov sin Marko intervenirao za njega u pogledu programa, da bi to bio poraz za obitelj i da bi bilo užasno da se takvo nešto dogodilo. Naveo je da je tužitelj u vezi ovih članaka imao pitanja od strane potencijalnih suradnika koji su tražili od tužitelja da se očituje jesu li riješili problem s Nacionalom, a također i da je izjava predsjednika Zorana Milanovića koji je spominjao obiteljski kombinat u obitelji Milić imala negativan odraz na suradnju i ugled svjedoka, kao i tužitelja i nećkanje oko daljnje suradnje.

18. Svjedokinja Sandra Basso je navela da ju je 2020. godine kontaktirao Goran Milić koji je trebao producenta sa iskustvom iz SAD-a, jer je planirao napraviti seriju o

trenutnoj situaciji u SAD-u prije izbora 2020. godine. Navela je da su se sastali, da su profesionalno kliknuli i potom se tužitelj prijavio na javni poziv HRT-a, čije povjerenstvo je pokazalo zanimanje za seriju nakon prikupljenog materijala. Navela je da je Anu Milić upoznala nakon što je serija snimljena i da ona ni na koji način nije utjecala na snimanje ove serije. Navela je da je u uvodu prve epizode detaljno objasnila na koji način je serija snimana, a da je tjedan dana prije njihove serije emitirana serija BBC-a sa Sir. Davidom Attenborough koji je na isti način kao i tužitelj putem ZOOM-a snimao i radio svoju emisiju Perfect Planet, radi uvjeta Corona virusa.

19. Saslušan je Berislav Jelinić, tadašnji zakonski zastupnik, suvlasnik i glavni urednik, a sada glavni urednik tuženika i naveo je da je autorica članka prije pisanja i objave članka kontaktirala više izvora kod kojih je i dobila prve informacije te da su upravo izvori primijetili da se radi o sukobu interesa u kojoj je obitelj Milić. Naveo je da je pročitao tekst i revidirao ga prije objave, vodeći računa da sve napisano bude branjivo na sudu. Tvrdi da je sukob teksta bio sukob interesa obitelji Milić čiji su se članovi rasporedili na važnim pozicijama u hrvatskom društvu. Tvrdi da je tužitelj bio sporedan u ovom tekstu, a fokus pisanja bio je na radu HRT-a kao javne televizije i na sukobu interesa obitelji Milić. Naveo je da su njihovi izvori upozoravali da je HRT veći broj izravnih poziva upućivao tužitelju što je bilo neobično pa su na taj način ukazali na potencijalno privilegiran položaj tvrtke tužitelja. Također navodi da su ih izvori upozoravali na snažan utjecaj Ane Milić tadašnje urednice na HRT-u i njihovog sina koji je glasnogovornik vlade, te su smatrali da Goran Milić ne bi dobio takve projekcije da nije bilo utjecaja članova njegove obitelji. Navodi da je u trenutku objave imao razloga vjerovati da se radi o točnim informacijama.

20. Iz iskaza svjedoka Nikole Bakete proizlazi da je bio član programskog vijeća HRT-a u dva mandata u razdoblju od 2017. do 2025. godine i da je točno da je na traženje novinarko Zrinke Vrabec Mojzeš dao izjave o pojedinim pitanjima u svibnju 2021. godine koje izjave su objavljene unutar članka koji je objavljen u Nacionalu. Naveo je da su njegove izjave točno prenesene i autentične. Iskazivao je o sjednici programskog vijeća koja je bila predmet pisanja u spornom tekstu te je naveo da na toj sjednici nije bio spomenut izravno tužitelj niti je on izravno spomenuo tužitelja prilikom razgovora s novinarkom, već su razgovarali o emisiji What's up America i o problemu izravnih poziva koji su se ticali većeg broja produkcijskih kuća pa između ostalog i tužitelja.

21. Saslušana je zakonska zastupnica tužitelja Vesna Banović koja se u cijelosti složila s iskazom Sandre Basso. Navela je da je poslušala cijelu sjednicu vijeća HRT-a i da na sjednici nije bilo govora o tužitelju, niti o angažmanu Gorana Milića, niti o Budžetu za seriju What's up America. Navodi da se to može jednostavno utvrditi, jer je sjednica javno dostupna na Youtube-u, pa je autorica članka mogla i sama profesionalno provjeriti, prije nego što napiše lažne tvrdnje u samom tekstu i u naslovu teksta gdje je napisala da je to "u središtu pozornosti sjednice". Navela je da je tvrtka tužitelja osnovana 2013. godine i da od tada posluje s HRT-om, a Gorana Milića je upoznala 2020. godine, baš zbog snimanja ove serije. Navela je da je Anu Milić prvi put vidjela tijekom snimanja serije, dok sina Gorana Milića nije nikada vidjela. Napomenula je da je navod o Sanji Hribar također lažna informacija, jer majka Sanje Hribar uopće nije bila u povjerenstvu, što je javno dostupna informacija. U pogledu prihoda tvrtke navodi da se također radi o javnim informacijama i da je prosjek prihoda tvrtke na bazi četiri godine od 2016. do 2020. godine bio oko 700.000,00 kn godišnje, dakle, znatno manje od milijuna, s time da je prihod Gorana Milića bio 35.000,00 kn po epizodi, kojih je bilo pet. Što se tiče štete koja je nastala tužitelju, zakonska zastupnica tužitelja objašnjava da čim se upiše naziv tužitelja u Google tražilicu da je odmah

naznačeno da je riječ o "obiteljskom kombinatu na Prisavlju" što je jako štetno za bilo kakvo poslovanje tužitelja. Navodi da bi i ona sama odustala od bilo kakve suradnje sa tvrtkom o kojoj su takvi komentari, radi bojazni od nepoštenog poslovanja. Osim toga, navodi da su je snimatelji pitali o tekstu koji je objavljen u Nacionalu radi jasne sumnje u poštenje tužitelja, a osim toga da i sam predsjednik države Milanović vrlo rado spominje tužitelja u negativnom kontekstu i dandanas. Zakonska zastupnica tužitelja kategorički tvrdi da je nitko od tuženika nisu pokušali kontaktirati prije objavljivanja teksta, na bilo koji način, niti elektronski, niti telefonom, niti bilo kako drugačije. Navela je da je i njezina obitelj imala neugodnosti zbog ovog teksta, jer su joj roditelji ugledni građani iz Omiša koji su se morali opravdavati pred brojnim osobama zbog neugodnosti koje je tekst prouzročio.

21. Iskazi svjedoka su uglavnom prihvaćeni, osim u dijelu u kojem autorica članka i Berislav Jelinić navode da su informacije provjerili od strane više izvora, jer ne navode konkretne podatke o potrošnji tužitelja, niti o sjednici programskog vijeća, što upućuje da nisu u potpunosti provjerili informacije o kojima su pisali a koje se odnose na tužitelja.

22. Iskaz zakonske zastupnice tužitelja je u cijelosti prihvaćen, jer je iskazivala uvjerljivo, decidirano i jasno, obrazlažući okolnosti slučaja, te naglašavajući kako se na tužitelja, odrazila objava spornog članka, u kojem se tužitelj, spominje u negativnom kontekstu.

23. Nije točan navod tuženika da predmetni članak problematizira poslovanje Hrvatske radiotelevizije, a ne tužitelja, jer je već iz naslova članka (koji je, uzgred rečeno, objavljen na naslovnici tjednika "Nacional") vidljivo da je tekst članka usmjeren upravo prema tužitelju – tvrtki "Kombinat produkcija" d.o.o. Tužitelja se prikazuje kao oruđe za izvlačenje novca za Gorana Milića, uslijed namještanja poslova od strane njegove supruge Ane Milić, urednice na Hrvatskoj radio televiziji i pod utjecajem njegovog sina, koji je glasnogovornik "Plenkovićeve" vlade. Informacije koje su iznijete u članku terete tužitelja za brojne malverzacije na Hrvatskoj radioteleviziji prilikom dobivanja poslova i financiranja pojedinih projekata.

24. Dakle, iako doista dijelom problematizira poslovanje Hrvatske radiotelevizije (dalje :HRT-a), članak se, osim toga, referira na tvrtku tužitelja, dovodeći u pitanje transparentnost i zakonitost u radu tužitelja, naročito pri javljanju na pozive i natječaje i pri odobravanju projekata. Uočeno je da je u članku navedeno više neprovjerenih i netočnih informacija, koje se tiču tužitelja, kao npr. slijedeće informacije:

- da je u središtu pozornosti sjednice programskog vijeća HRT-a bio višestruki sukob interesa i to zbog angažmana tvrtke tužitelja
- da je serija "What's up America" plaćena 1.389.000,00 kuna,
- da je pitanje je li trebalo revidirati troškove snimanja i realizacije tog projekta zbog otkazanih putovanja uslijed pandemije.

Treba navesti da na sjednici programskog vijeća od 26.04.2021.g. koju tuženik spominje uopće nije bio spomenut tužitelj, niti Goran Milić niti serijal "What's up America". Također se navodi da se nije vršila provjera stvarnih troškova koji su nastali angažiranjem snimateljske ekipe u Americi, a tužitelj je izjavio da bi dostavio tuženiku troškovnik snimanja serijala, da je to tuženik tražio, pa bi bilo razvidno točno koliko je što koštalo u pogledu spomenutog serijala. Osim toga što se tiče revidiranja troškova snimanja i realizacije tog projekta zbog otkazanih putovanja radi pandemije, treba navesti da je i sam Nikola Baketa koji je bio izvor informacija tuženiku, naveo da su svi mogli vidjeti u kojem formatu je snimano, tako da HRT nije doveden u zabludu oko toga gdje je i na koji način serijal sniman. Iako tuženik navodi da članak problematizira i kritički propituje postojanje eventualnog sukoba interesa, čitajući članak stječe se

dojam o tome da je sukob interesa u konkretnoj stvari koja se tiče tužitelja, utvrđena i dokazana činjenica.

25. Treba naglasiti da se tuženik, odnosno autorica članka prije objave članka nije obratila tužitelju, odnosno direktorici Vesni Banović niti producentici serije What's up Americi, Sandri Basso, već je tuženik na temelju neprovjerenih informacija objavio priču o "obiteljskom kombinatu", malverzacijama u koje je tužitelj uključen i ubiranju milijuna s HRT-a.

26. Po stavu ovog suda od važnosti je okolnost da prije pisanja i objave teksta autorica članka nije kontaktirala aktore koje spominje u tekstu, a spominje ih u vrlo negativnom kontekstu. Kao opravdanje je navela da oni nisu bili tema teksta. Treba navesti da, iako možda tvrtka tužitelja nije bila glavna tema o kojoj je htjela pisati, tužitelj je takvim načinom pisanja značajno pogođen, jer ga se povezalo sa sukobom interesa, korištenjem privilegija i netransparentnim poslovanjem.

27. Osim toga, prilikom saslušanja autorica članka je izjavila da ne zna jesu li snimke sjednice vijeće HRT-a javno dostupne, a navela je da Goran Milić i serija What's up America nisu spomenuti na sjednici vijeća. Uz to, na određena relevantna pitanja koja se tiču prihoda i prometa tužitelja, broja producenstkih kuća s kojima je HRT surađivao 2019. i 2020. godine, svjedokinja je navela da ne zna odgovor, pa se nameće zaključak da se prije objave članka u kojem je diskreditirala poslovanje tužitelja, nije u dovoljnoj mjeri informirala, odnosno provjerila točnost i istinitost informacija o kojima piše, a koja se tiču tužitelja.

28. Prema rezultatima svih provedenih dokaza, utvrđeno je da su informacije koje je tuženik objavio o tužitelju, objektivno podobne prouzročiti neimovinsku štetu tužitelju, jer ukazuju na neprofesionalno i nepravilno poslovanje tužitelja. Neovisno o tome što tuženik tvrdi da tužitelj nije bio u fokusu pisanja, tužitelj je objavom predmetnog članka involviran u priču o sukobu interesa, korištenju privilegiranog položaja i netransparentnom trošenju javnog novca.

29. S obzirom na navedeno, objava takvih informacija utjecala je na poslovni ugled i kredibilitet tužitelja, koji kao tvrtka posluje od 2013.g., te je i prethodno poslovala s HRT-om. To je očigledno i iz tvrdnje zakonske zastupnice tužitelja da su se nakon objave informacija neki poslovni partneri prestali javljati, (naročito strane tvrtke) te da je smanjena ili čak prekinuta suradnja s nekim dugogodišnjim poslovnim partnerima tužitelja.

30. Prihvaćeni su navodi zakonskog zastupnika tužitelja da je teško prihvatila i proživjela objavu spornih informacija, jer se radi o netočnim informacijama, diskreditirajućim i tegobnim za njezinu tvrtku.

31. S obzirom na objavljene informacije, prosječan čitatelj nedvojbeno zauzima negativan stav o tužitelju, a kako je članak i dalje dostupan na internetu, to je tužitelj i dalje u određenom gubitku, kako u pogledu daljnjeg narušavanja ugleda, tako i u pogledu gubitka eventualnih novih poslova. Tužitelju je kao pravnoj osobi, objavom takvih informacija, povrijeđeno pravo osobnosti i to pravo na ugled, dobar glas, čast, ime, tvrtku, kako to predviđa čl. 19. st. 3. ZOO-a.

32. Prema odredbi čl. 21. st. 1. Zakona o medijima (NN 59/04, 84/11, 81/13), nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju, prouzroči drugome štetu, dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim ovim zakonom. Sukladno čl. 22. Zakona o medijima, nematerijalna šteta se u pravilu nadoknađuje objavljivanjem ispravka informacije i isprikom nakladnika, te isplatom naknade po općim propisima obveznog prava.

33. Tuženik odnosno glavni urednik tuženika je u ovom slučaju odbio objaviti ispravak objavljene informacije, a da je objavio ispravak, šteta bi bila barem donekle smanjena.

34. U ovom slučaju tuženik nije dokazao da je poduzeo potrebne mjere i radnje za provjeru točnosti informacija, jer autor članka (ni netko drugi iz uredništva) nije provjerio istinitost informacija kod zakonskog zastupnika tužitelja, te nije stupio u kontakt s njim bilo usmenim ili pismenim putem, pa proizlazi da tuženik nije postupao u dobroj vjeri.

35. Tužitelj potražuje naknadu neimovinske štete i svoj zahtjev temelji na odredbi čl. 21. Zakona o medijima i čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima. Prije svega se navodi da odredbe Zakona o medijima i ZOO/05 treba tumačiti i primjenjivati sukladno Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija), postojećoj praksi Europskog suda za ljudska prava i praksi Ustavnog suda Republike Hrvatske. Naime, u konkretnom slučaju se radi o konkurenciji dvaju ljudskih prava – prava na slobodu izražavanja zaštićenu čl. 10. Konvencije i čl. 38. ustava Republike Hrvatske i prava na poštivanje privatnog života, kroz koje se štiti i pravo na ugled i čast, zajamčenog čl. 8. Konvencije i čl. 35. Ustava Republike Hrvatske.

36. Prema čl. 10. st. 2. Konvencije, ograničenje slobode izražavanja dopušteno je samo ako su kumulativno ispunjena tri uvjeta:

- da je ograničenje propisano zakonom (načelo legaliteta)
- da je ograničenje propisano radi zaštite legitimnog cilja (načelo legitimiteta)
- da je ograničenje neophodno u demokratskom društvu (načelo nužnosti, uključujući razmjernosti).

37. Odredbom čl. 3. st. 3. Zakona o medijima, propisano je da je slobodu medija dopušteno ograničiti samo kada je i koliko je to nužno u demokratskom društvu radi, između ostalog, zaštite ugleda i prava drugih. S druge pak strane, čl. 7. st. 1. Zakona o medijima, propisuje da svaka osoba ima pravo na zaštitu privatnosti, dostojanstva, ugleda i časti. Stoga je potrebno da sud pred kojim se vodi postupak kojim tužitelj traži ograničenje nečije slobode izražavanja, provede test nužnosti i utvrdi je li ograničenje slobode izražavanja prijeko društveno potrebno, je li ono razmjerno legitimnom cilju, te da za to ograničenje navede relevantne i dostatne razloge.

38. Spomenuta sloboda medija uvjetovana je i postupanjem novinara u dobroj vjeri, u skladu s novinarskom etikom, što znači da ta sloboda ne smije prekoračiti određene granice, posebno kada se tiču zaštite ugleda i prava drugih.

39. U ovom slučaju, nakon provedenog testa razmjernosti, sud je utvrdio da se radi o povredi prava na ugled i poslovanje tužitelja, koje opravdava dosuđivanje naknade.

40. Odlučujući o visini naknade neimovinske štete, sud je vodio računa o stupnju odgovornosti nakladnika, značenju povrijeđenog dobra, jakosti pretrpljene boli, cilju koji se naknadom želi postići, te o nakladi, odnosno broju čitatelja koji su mogli saznati za ovu informaciju. Također i o utjecaju tzv. odvrćajućeg učinka.

41. Tuženik je predmetne članke objavio u tiskanom i elektronskom izdanju, pa su postali dostupni velikom broju čitatelja.

42. Radi svih iznesenih navoda, dosuđen je tužitelju iznos od 3.000,00 Eura, s osnova naknade neimovinske štete zbog duševnih boli radi povrede ugleda, časti, dobrog glasa, imena tvrtke, smatrajući da će se time ostvariti svrha naknade štete, dok je u preostalom iznosu od 3.640,10 Eura, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

43. Zakonske zatezne kamate teku od dana podnošenja tužbe, dakle od 08. lipnja 2021. godine do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022.g. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih

na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3% poena, od 01. siječnja 2023.g. do 29. prosinca 2023.g. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023.g. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

44. Stoga je odbijen zahtjev za isplatom zateznih kamata za razdoblje od 04. svibnja 2021.g. do 07. svibnja 2021.g. kao neosnovan.

45. Naime, čl.1103. Zakona o obveznim odnosima, propisuje da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

46. Odluka o parničnom trošku uslijediti će u posebnom rješenju.

U Zagrebu, dana 03. srpnja 2026. godine

Sudac
Nives Šimunović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka, putem ovoga suda. O žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

DNA

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-47309**

Kontrolni broj: **00bd6-ead33-6c4be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.